

РЕШЕНИЕ

№ 3861

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2277** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. А. Д. срещу Решение от 09.12.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 17-ти състав, по НАХД № 20816/ 2018 г. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 18-4332-017017 от 07.09.2018 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 150а ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т.2 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че не са представени доказателства от АНО, които да обосновават извод за извършено нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание касаторът се явява лично. Моли решението на СРС да бъде отменено по съображения изложени в жалбата.

Ответникът – СДВР не се представлява.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, а решението на СРС

се прецени за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X–ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е установено, че на 20.07.2018 г. около 11:20 ч. И. Д. е управлявал личният си лек автомобил Нисан М. 1.0, с ДР [рег.номер на МПС] , в [населено място], на ул. 6-ти септември, пред централната сграда на МВР. След извършена проверка било установено, че водачът на лекия автомобил управлявал посоченото МПС без свидетелство за управление на МПС.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е осъществен състава на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. При реализиране на административно-наказателната отговорност не са налице нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. При съставянето на акта и издаване на НП са спазени предвидените форми и производство.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата касационна инстанция намира, че противно на изложеното в касационната жалба, както административнонаказващият орган, така и първоинстанционният съд са приложили правилно материалния закон. Правната квалификация на нарушението по чл. 150А, ал.1 е точна, а нарушителят е разбрал изцяло за какво нарушение му е била наложена глоба. Според цитираната разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Според АУАН и НП водачът е управлявал МПС без СУМПС и при проверка се е установило, че е лишен /за 24м./ по административен ред с посочено наказателно постановление, потвърдено със съдебно решение. Предвид това и доколкото нарушението е описано по начин, по който да се разберат точните параметри на обвинението не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Този състав на съда се съгласява изцяло с изложените доводи от първоинстанционния съд касателно индивидуализацията на административното

наказание, както и относно липсата на основания за приложение на чл.28 ЗАНН.

Предвид изложеното следва обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 17-ти състав, по НАХД № 20816/ 2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.